

דף מא.

עין משפט א.

יו"ד סימן ה פעיף ג.

עיין לעיל דף מ. עין משפט א

עין משפט ב.ג.

חור"מ סימן שפה פעיף ב

ב. המנסך יין חבירו לע"ז לא נאסר שאין אדם מישראל אוסר דבר שאינו שלו^ר, ואם היה לו שותפות ש^ו או שהיה הישראל מומר^ה הרי זה אוסר היין וחייב לשלם אע"פ שהוא מתחייב בנפשו, מפני שמשעה שהגביהו נתחייב לשלם ואינו מתחייב בנפשו עד שינסך.

עין משפט ד.

יו"ד סימן קלב פעיף א

א. עכו"ם שנגע ביין שלנו אע"פ שאסור בהנאה מותר לקחת דמיו^א דהיינו עלותו מאותו עכו"ם שאסרו, או שאותו עכו"ם ימכור אותו לעכו"ם אחר ויתן דמיו לישראל. ואם מכרו הישראל לעכו"ם אחר אם נתן לו הכסף קודם שיתן לו היין כסף זה אסור בהנאה^ב, אבל אם לקח העכו"ם קודם היין ואח"כ נתן הכסף לישראל יש מי שאומר^ג שאע"פ שלבעל היין שמכרו מעות אלו אסורים בהנאה לאחרים מותר^ד.

ר. מחולין מ' ע"ב.

ש. אוקימתא קמייתא דגמ' שם בדף מ"א ע"א, ועיין ביור"ד סי' ד' שכתב שיש חולקין, ועיין בש"ך.

ת. שהרי הוא כעכו"ם, או שהתרו בו וקבל ההתראה שהרי הוא מומר הרי זה אוסר שבכל אלו מסתמא היה דעתו לנסך כיון שהוא מומר, לא כן אם הוא ישראל אגן סהדי שלא ניסך דאין אדם אוסר דבר שאינו שלו.

א. מימרא דרב אשי בע"ז דף נ"ט ע"ב. והטעם דלאו דמי מכירה לקח אלא ההיזק ואפי' אין העכו"ם רוצה ליתן המעות עד שיתן לו הישראל היין מותר, כ"כ הר"ן. וכתב הש"ך בס"ק ב' דמשמע אפי' אסרו בשוגג דבכה"ג פטור מלשלם כמו שמבואר בחור"מ סי' שפ"ה אפ"ה מותר ליקח דמיו מאותו עכו"ם דמ"מ הזיק אותו.

ב. ואפי' לאחרים והטעם שכבר נאסר היין לפני המכירה. ט"ז ס"ק ג'.

ג. טור מרי"ו מההיא דאם בא עליה ואח"כ נתן לה אתנן מותר מע"ז דף ס"ב, ומ"מ לו עצמו אסור משום קנס.

ד. דכיון שאחר שקנה העכו"ם היין במשיכה נתן הדמים לא נקרא דמי יי"נ, ש"ך ס"ק ה' מהטור והרא"ש.

הגה: אבל בזה"ז כל מגע שלהם אינו אוסר אלא בשתייה ומשום חשש התנות ה'.

עין משפט ה. יו"ד סימן ד פעיף ד
עיין לעיל דף מ: עין משפט ג.

יו"ד סימן קמה פעיף ה

ה. יא. בעלי חיים אינם נאסרים ואפי' השתחוה לבהמה שלו לא נאסרה י'
אבל עשה בה מעשה ז' ששחטה לאלילים אפי' שחט סימן אחד ח'
נאסרה ואפי' אינה שלו.

ה. יב. ודוקא עכו"ם אוסר דבר שאינו שלו, אבל ישראל אינו אוסר דבר שאינו שלו ט' שבודאי אינו מכוון אלא לצערו. וי"א אפי' יש לו חלק בה אינו אוסר י'.

ואם ישראל מומר הוא או שהתרו בו וקיבל ההתראה הרי זה אוסר גם באינו שלו כ'.

עין משפט ו. יו"ד סימן קמה פעיף ה
עיין בסעיף הקודם

-
- ומ"מ גם לאחרים אינו מותר אלא בהפ"מ אבל בלא"ה אסור, ואע"ג דבזה"ז אין נפ"מ דמותר בהנאה מ"מ נפ"מ למוכר ע"ז ומשמשיה דדין אחד יש ליי"נ וע"ז. ש"ך ס"ק ג'.
  - ה. כמו שנתבאר בסי' קכ"ג דמגען מותר בהנאה במקום הפסד. ש"ך ס"ק ו'.
  - ו. ממשנה בתמורה דף כ"ח.
  - ז. מימרא דר"י בע"ז דף נ"ד.
  - ח. היינו אפי' מעשה כל שהוא ואפי' חצי סימן מגמ' ורש"י. כ"כ הש"ך בס"ק כ"א. ועיין בפ"ת אות ג' ודוקא באמר בפירוש שהוא שוחט לשם ע"ז אבל במחשבה בעלמא לא נאסר אם לא בשחיטה גמורה.
  - ט. אפי' במעשה גדול כגון ששחט בה ב' סימנים. ש"ך ס"ק כ"ב.
  - י. כיון שיש לחבירו חלק בה ואינו אוסר אותו דאינו שלו ודאי כוונתו רק לצער.
  - כ. דאין כוונת המומר רק לצערו אלא גם לעובדה, שכיון שהתיר עצמו למיתה אין לך מומר גדול מזה, מחולין דף מ"א.

חור"מ סימן שפה פעיף ב

עיין לעיל דף מא. עין משפט ב.ג.

חור"מ סימן שפה פעיף ב

עיין לעיל דף מא. עין משפט ב.ג.

עין משפט ז.ז.ט.

יור"ד סימן יא פעיף ג

עין משפט י.

ג. אין שוחטים לתוך ימים או נהרות שלא יאמרו לשר של ים הוא שוחט^ל, ולא לתוך כלים ריקים שלא יאמרו מקבל הדם לזורקו לעבודה זרה. ואם יש בכלי מים עכורים^מ או עפר מותר לשחוט לתוכו.

יור"ד סימן יא פעיף ד

עין משפט כ.

ה. ד. היה בספינה ואין לו מקום פנוי לשחוט יכול לשחוט ע"ג כלים^נ והדם שותת ויורד לתוך המים, או מוציא ידו חוץ לספינה ושוחט על דפנותיה והדם שותת ואינו חושש.

הגה: מקצת שוחטים נזהרים שלא לשחוט שום אווז בחודשים טבת ושבת^ס, אם לא שאוכלים בעצמם מלכה משום שקבלה היא שיש שעה אחת בחודשים הנ"ל שאם שוחט בה אווז ימות השוחט אם לא אוכל ממנה, ונוהגין לאכול הלב^ע.

ל. ממשנה בחולין דף מ"א.

מ. שאין חשש דלשם צורתו הוא שוחט הנראית במים. וכתב הט"ז דוקא בכלי מהני במים עכורים שאז מוכח שלא לקבל הדם אבל במים שבים עכורים לא ישחוט שמא יאמרו לשרו של ים.

ובחיה ועוף שצריך כיסוי הדם תמיד יתן עפר לפני כן.

נ. פי' שהכלי מקצתו מחוץ לספינה. ממשנה שם. וה"ה כלי מנוקב או כלי הפוך שיש לו תוך. כף החיים אות לא-לב.

ס. כ"כ בתשב"ץ בשם ר"י החסיד.

ע. כתב בש"ך דנוהגים לתת לו הכבד והיום ראיתי נוהגים לאכול מן הרגליים. ש"ך ס"ק ז'.

וטעם שנהגו מן הלב דעיקר החיות תלוי בו. כ"כ הלבוש. ובכף החיים הביא מהכרית שזה היה בזמנם שהיו מנחשים ומכשפים באוונות אבל בזה"ז אין להקפיד אבל בכרכי יוסף כתב מנהגנו להקפיד. כף החיים אות ל"ח. עוד הביא בכף החיים בשם ר"י החסיד שאין לאכול אווז ביום ח' בשבט. אות מ"ד.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ל.

י"ד סימן יב סעיף א

א. אין שוחטין לתוך גומא פ אפי' בבית ואם א"א בענין אחר עושה מדרון חוץ לגומא ושוחט שם במדרון והדם יורד לגומא אבל בשוק ז לא יעשה כך.

דף מא:

עין משפט א.

י"ד סימן יא סעיף ג

עיין לעיל דף מא. עין משפט י

עין משפט ב.

י"ד סימן יב סעיף א

עיין לעיל דף מא. עין משפט ל

עין משפט ג.

י"ד סימן יא סעיף ד

עיין לעיל דף מא. עין משפט כ

עין משפט ד.

י"ד סימן יב סעיף ב

ב. י"א דאם שחט בגומא בשוק אסור לאכול משחיתתו ק עד שיבדקו אחריו, שמא אפיקורוס הוא. וי"א שמותר בדיעבד ר וא"צ בדיקה. להכשיר אותה שחיטה.

פ. ממשנה חולין מ"א וכרבא שם. שכן דרך האפקורוסים לעשות. כ"כ בש"ך והלבוש כתב שכן חוק ומנהג למינים לשחוט בו לשם ע"ז וכתוב "ובחוקותיהם לא תלכו". כף החיים אות א'.

וגומא כל שהיא נקראת גומא. וגם לשחוט חיה ועוף צריך שיהיה למטה עפר תיחוח ואסור לעשות גומא ולשחוט שם ובזבחי צדק כתב דזה לא מקרי שוחט לתוך גומא ומותר משום שאינו עומד אלא לפי שעה. כף החיים אות ו'.

צ. ואפי' אין רואהו. ש"ך ס"ק ב'. ובמקום ששרי העיר מקפידין וקונסין אם עושים אשפה בשוק ודאי אף בשוק מותר כמו בבית דליכא מראית העין. כף החיים אות י"ד.

ק. כ"כ הרמב"ם בפ"ב מהלכות שחיטה. והיינו גם משחיטה זו ששחט בגומא. וכתב הש"ך בס"ק ג' דה"ה אם שחט לתוך ימים וכלים שאסור לאכול משחיתתו וא"כ גם בו צריך בדיקה אחריו.

ר. הרשב"א ומרדכי. ומה שכתוב בש"ס דצריך בדיקה היינו כדי לפוסלו מכאן ולהבא וה"ה לתוך ימים או כלים דינא הכי. ש"ך ס"ק ד'.

הגה: בזמן הזה שאין דרך עובדי כוכבים בכך יש להתיר **ש** בדיעבד.

עין משפט ה.

יו"ד סימן ה פעיף א

א. השוחט לשם קדשים שמתנדבים ונודרים כמותם אפי' היא בעלת מום שחיטתו פסולה **ת** דזה כשוחט קדשים **א** בחוץ.

א. ב. שחט לשם קדשים שאינם באים בנדר ונדבה שחיטתו כשרה. כיצד השוחט לשם עולה לשם תודה **ב** לשם פסח שחיטתו פסולה הואיל והפסח יכול להפרישו ככל שעה שירצה דומה לנידר ונידב, שחט לשם חטאת לשם אשם ודאי לשם אשם תלוי לשם בכור לשם מעשר לשם תמורה שחיטתו כשרה **ג**, ואם נודע שעבר עבירה שחייב עליה חטאת או אשם ואומר זו לחטאתי או לאשמי פסולה **ד**.

הגה: יש פוסלים לשם אשם תלוי בכל ענין משום דס"ל דבא בנדר ונדבה **ה**, ויש להחמיר.

עין משפט ו.

יו"ד סימן ה פעיף ג

ג. ד. שנים ששוחטים בין שאוחזין בסכין אחד בין שכל אחד בסכינו ונתכוון אחד מהם לדבר הפוסל, הרי זו שחיטה פסולה **ו**. וכן אם שחטו זה אחר זה ונתכוון אחד מהם לשם דבר הפוסל השחיטה פסולה.

- ש.** וכתב הש"ך דזה קאי גם על סי' י"א בשוחט לתוך ימים וכלים.
ת. ממשנה חולין מ"א ע"ב. ואפי' היא בעלת מום כר"י שם בגמ', וכ"כ הרשב"א משום דמסתבר טעמיה, וכתב הש"ך אף שהמום במקום מגולה.
א. משום מראית עין שיסברו שזה שוחט לשם קדשים. כ"כ הרשב"א ורש"י ור"ן והטור כתב הטעם שחוששין שמא עתה הקדישה.
ב. ה"ה לשם נזיר שיאמרו הזיר עצמו בצניעה. ש"ך ס"ק ב'.
ג. דכיון שאינו נידר ונידב כולם יודעים שדרך שחוק והיתול אומר כן. ש"ך ס"ק ד'.
ד. ודוקא שאמר לחטאתי אבל אמר לחטאת סתם כשרה. וכתב הט"ז דאם אמר לחטאתי וידע שעבר עבירה שחייב עליה חטאת אסור בהנאה כמו שחיטת חוץ, וכ"פ המהרש"ל.
ה. כך משמע דעת הרא"ש בסוף פ' השוחט ורשב"א בת"ה.
ו. שם במשנה.

במד"א כשהיה לו בה שותפות^ז אבל אם אין לו בה שותפות אינה אסורה שאין אדם אוסר דבר שאינו שלו, ואין כוונתו אלא לצערו.

הגה: ויש אוסרין בכל ענין משום מראית העין^ח, ויש להחמיר.

יו"ד סימן ה סעיף א
עיין לעיל עין משפט ה

עין משפט ז.ז.ט.ג.כ.ל.

ז. והוא שיש לו שותפות בה כ"כ הרמב"ם בפ"ב. שהביאו המחבר בסי' ד' סעיף ד' אבל לדעת הרא"ש אפי' יש לו שותפות בה אינו אוסר הכא אסור כשיש לו בה שותפות שכאן א"ל לצערו כמכוון דאדרבא הרואה סבור שמכוון למצוה, אבל כשאין לו בה שותפות אינה אסורה. עיין ש"ך ס"ק י'.

ח. ב"י בשם הרא"ש והטור והגם שכתב הרמ"א דיש להחמיר אם יש צד להקל כגון בתערובות יש להתיר. כ"כ בט"ז.

*****
את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com